

1. Trs trnů tesá "T" a tyran tleská z trůnu,  
je jaro desáté, jež voní po ocúnu,  
plyš prachu píše po zdech písmena šedivá,  
ne píseň, pouhý povzdech, který se nezpívá, který se nezpívá  
.
2. Pláč deště kropí sníh, den vypráví si s Vesnou,  
kdo vzdechne po písničkách, jež nezrozeny zesnou,  
jsou léta soudci přísní, jimž slzí nezbývá  
pro mrtvé sloky písní, jež nikdo nezpívá, jež nikdo nezpívá.
3. Tvar touhy v řezbách sní a ze snů slůvka spřádá,  
chlad světa bez básní, jež nikdo nepostrádá,  
vlas bardů vzkvetl plísni jak dřeva trouchnivá  
nad hroby mrtvých písní, jež nikdo nezpívá, jež nikdo nezpívá  
á.
4. Strach s tichem - dary tmy, jež smíchu pouští žilou,  
a tryzna za rytmy, jež buší pod mohylou,  
[: jen povzdech plný stesku, když zima tesá "T",  
kříž na náhrobní desku pro jaro desáté, pro jaro desáté.  
:]